

Gud kan ge dig ett sunt självförtroende

Hon föddes utanför äktenskapet, i en tid då det såg som en stor skam. Sådana barn kallades på barn. Men under sådana ord och under sådana ögon växte hon upp i en liten by uppe i Värmland, där alla visste allt om alla. Under detta stigma och under denna skam kröktes hon tidigt. Fast jag känner henne så väl tog det lång tid innan hon berättade. Fast hon nu var en åldrad kvinna, full av sunt bondförnuft blev rösten liten och tyst, nästan viskande så att ingen annan skulle höra.

Jag träffade honom för många år sedan. En mycket duktig man på en viktig position. Han var en sådan som man måste räta på sig och rätta till frisyren innan man riktigt vågade möta. En man med resning. Så förlorade han sitt arbete och inom loppet av en mycket kort tid sjönk han ihop, kroknade, förlorade sin frimodiga uppsyn och sin forna kraft. Det var smärtsamt att se.

Det är mycket sällan jag råder någon som är gift att lämna sitt äktenskap. Det går emot så många ideal och värderingar i mitt liv. Men jag var tvungen. Jag såg henne brytas ner. Hon misshandlades så svårt av sin man. Inte fysiskt, men på alla andra sätt. Han suddade ut henne. Det var ett otäckt maktspel. För honom var hon inget, och han lät henne veta det, på ett mycket utstuderat sätt. Hon höll på att gå under. En annan kvinna i hennes läge formulerade sig i skrift. Hon skrev: - *Jag lät allt jag ägde av kraft och mod tryckas ner. Jag kände mig som en person utan egen identitet.* Och då kan man inte sitta tyst, för då, för att citera Jonathan, i Astrid Lindgrens bok "Bröderna lejonhjärta" "är man ingen människa utan bara en liten lort."

Han var fortfarande i tonåren. Den sista vägsträckan hem sprang han. Ivrig att få berätta. Ivrig att få berätta för sin pappa att han kommit två i en musiktävling med deltagare från hela landet. Pappa lyssnar till hans entusiastiska berättelse. När pojken är färdig svarar han: - *Kommer du aldrig någonsin först?* Nu var han någonstans i fyrtioårsålder, ledare för ett stort företag men 200 anställda under sig. En vuxen man, med ansvar och framgång, fast ändå ständigt med denna känsla att han aldrig riktigt skulle vara bra nog. Krökt av några enfaldiga och elaka ord, bar han alltid på smärtan att aldrig riktigt duga för sin pappa.

I många, många samtal genom åren har jag mött deras berättelser. Kanske skulle vi alla kunna berätta. Därför tar jag mig an dagens tema med både glädje och fruktan. Glädje: för att jag tror på det jag nu kommer att säga. Fruktan: därför att de flesta av oss kämpar med vår självbild, på ett eller annat sätt, och om jag nu försöker tala i detta kan det hända att jag kommer åt dina sår och din smärta. Och sådant har man inte rätt att göra hur som helst. Och ändå vågar jag säga detta: Gud kan ge dig ett sunt självförtroende.

Jag är ingen terapeut, och vill inte heller låtas att jag är det. Inte för att det inte behövs terapeuter, för det gör det, men för att det också behövs pastorer. För jag är pastor och förkunnare, och det är nog för mig. En dag stod Johannes döparen vid floden Jordan när Jesus kom förbi. Johannes pekade på Jesus och sa: - *Där är Guds lamm som tar bort världens synd!* Då visade Johannes på kyrkans kallelse. Hennes kallelse är inte att peka på sig själv utan på Jesus. – *Han är den som tar bort synd.* Det är vad jag vill göra idag. Detta tror jag i djupet av mitt inre: - *Jesus är ditt hopp!* Det ondskan tog ifrån dig kan han ge dig åter.

Låt oss alltså läsa något hoppingivande, Luk 13:10-17:

"En gång undervisade han i en synagoga på sabbaten. Där fanns en kvinna som hade plågats av en sjukdomsande i arton år. Hon var krokryggig och kunde inte räta på sig. När Jesus fick se henne kallade han på henne och sade: "Kvinna, du är fri från din sjukdom", och så lade han sina händer på henne. Genast kunde hon räta på sig, och hon prisade Gud. Men synagogföreståndaren, som förargade sig över att Jesus botade på sabbaten, sade till folket: "Det finns sex dagar då man skall arbeta. På dem kan ni komma och bli botade, men inte under sabbaten." Herren svarade honom: "Hycklare, finns det någon av er som inte löser sin oxe eller åsna från krubban också på sabbaten och

leder ut och vattnar den? Men här är en Abrahams dotter som Satan har hållit bunden i arton år. Skulle hon inte få lösas från sin boja på sabbaten?" Dessa ord kom alla hans motståndare att skämmas, men folket gladda sig över allt det underbara som han gjorde."

Kvinnan är krökt, tyngd och nedböjd av en svår sjukdom har hon inte kunnat räta på sig på 18 år. Gång på gång rycker hon till av smärta. Gång på gång måste hon stanna upp för att hämta ny kraft. Långsamt, mödosamt hasar hon sig fram mot synagogan. Hörde du detta? Hon är på väg mot synagogan. På väg till böneplatsen. På väg för att söka Gud. Trots att hon har haft det så svårt så länge. Fast det tar emot och gör ont är hon på väg till synagogan. Jag beundrar människor som henne som inte låtit sig förbittrats av allt elände utan fortsätter att söka Gud. Det är inte en lätt sak. Många är de som förbittras av ett svårt liv. Men de finns också som lyckas leva sig igenom de svåraste liv med friska hjärtan.

Jag minns inte vad hon hette, eller vart hon bodde, men jag glömmmer aldrig vad hon sa. Jag var en ung predikant på besök i hennes församling. Hon bjöd mig hem, och hon berättade om sitt liv. Jag hade nästan aldrig hört om någon som gått igenom så mycket svårt, men om och om igen, under sin långa berättelse, avbröt hon sig själv. Blicken blev varm och rösten innerlig och hon sa: - *Jag är så tacksam till Gud.* Och när hon sa så då var det så. Jesus var hennes livs tröst. Han var hennes styrka. Han var hennes ljus i mörkret. Hon hade inte förbittrats. Hon fortsatte också sin mödosamma väg fram mot Gud.

Som kvinnan i vår berättelse... som nu äntligen är framme. Som sakta öppnar dörren till gudstjänstlokalen. Efter en 18 år lång och mödosam vandring är hon framme vid Jesus. Detta är ett ögonblick av nåd. Nu ska Gud räta på en människa som Satan krökt. Några laddade ord beskriver hur. Låt mig visa dig som behövde få veta hur Gud rätar på en människa. Var och en av mina korta punkter borde vara minst en egen predikan. Idag hinner jag bara måla en bild för dig. En bild av vad Gud kan och vill. Jag drar 7 enkla penseldrag. Här är det första:

Sju enkla penseldrag

1. Jesus ser henne

Jesus släpper blicken från bokrullen. Hans ögon möter hennes. Han läser hennes liv; läser snabbt genom år av smärta och besvikelse; läser om otaliga synagogsbesök och bönestunder; läser om förhoppningar som kom på skam och om tjuven som kommit för att slakta och förgöra. Och han ser alla tusentals frågetecken i marginalen. Men han ser också att bladen är guldkantade; ser tro och trofasthet all prövning till trots.

"Jesus fick se henne..." Vilka vackra ord!

Hon är krökt och böjd av smärta och ondska, men också sedd av Jesus. Känner du att undret börjar i de orden?

Vi längtar så djupt efter att få bli sedda. Att någon skulle säga oss, om inte på annat sätt så åtminstone med sin blick, att vi är viktiga. Ibland räcker det med att någon verkligen ser oss för att vi ska börja räta på oss.

Lyssna: *"Dina ögon såg mig, när jag ännu knappast var formad, alla mina dagar blev uppskrivna i din bok, de var bestämda, förrän någon av dem hade kommit. Hur outgrundliga är inte för mig dina tankar, o Gud, hur stor är inte deras mångfald!"*, ur Ps 139.

Du är sedd av Gud. Det gör någonting för din hållning när du förstår vad det är. Kvinnans under började med att han mötte Jesu blick. Idag ser han dig.

2. Jesus kallar på henne

Det följer några prövosamma sekunder för kvinnan. Några svåra ögonblick när hon måste gå gången fram, inför allas ögon. Men har hon kommit så här långt ska det inte få hindra henne. Hon går Jesus till mötes. Kallad av Gud.

Detta är det Guds andra steg när han ska räta på dig. Gud kallar på dig. Och du får din möjlighet att säga ditt livs viktigaste ja. Paulus skrev: *"Gud är trofast, han som har kallat er till gemenskap med sin son Jesus Kristus, vår herre."* (1 Kor 1:9)

Många, många bibelverser talar om att du är kallad. Han som kallade kvinnan kallade dig. Så står du där som hon och nu får du gå för att möta honom. Gud har sagt att han vill ha din gemenskap. Ditt svar avgör hur det ska bli.

3. Jesus talar till henne

Och lyssna till vad han säger: *"Kvinna, du är fri från din sjukdom..."* Vad tror du att hon tänkte? Hon stod ju där krökt som förr, inför alla dessa människor. Drev han med henne? Eller hörde hon värmen och auktoriteten i hans röst? Det här hade aldrig någon sagt till henne förr.

Du är sjuk. Du är ett hopplöst fall. Det var vad man hade sagt. Nu möter hon någon som säger att hon är fri! Och när han säger det så tror hon det.

Så här är det: Vill du räta på dig så ska du lyssna till Jesus. Hur ska du kunna räta på dig om du aldrig läser hans ord? Hur ska du komma på bättre tankar om du aldrig möter hans tankar? Läs Bibeln. Tänk på Bibeln. Be inför din öppna Bibel, Det kommer att börja räta på dig.

Albert Ellis, som var en av pionjerna inom den kognitiva terapin, påstår att vi går omkring med 300-500 förvrängda uppfattningar om oss själva. Det är ingen liten sak att förändra sådant! Det räcker inte med att sitta två timmar på en gudstjänst och sedan sitta resten av veckan framför TV:n. Du måste lyssna till Jesus. Han har så mycket gott att säga dig. Han som sa till en kokig kvinna att hon var fri vill säga detsamma till dig.

Ingen hade sagt kvinnan det Jesus sa. Jesus kommer att säga dig sådant som ingen annan sagt dig förr. Men du måste lyssna.

4. Jesus rör vid henne

När hade någon rört vid henne sist? Jag har hört äldre människor berätta om hur de ser fram mot att gå till frisören för att det egentligen är den enda gången någon rör vid dem.

Och hur var det att bli berörd av de händer som en gång format stjärnevärlden? *Herre, sänk din himmel och far ned, rör vid bergen, så att de ryker*, beder David. Vilken kraft när han rör oss! Vet du vad det är att bli berörd av Gud? Vilken upprättelse det var i hans beröring! I en beröring rätar på kvinna som tagit Satan 18 år att kröka.

Jag tror att Gud vill beröra dig. Kristen tro är inte bara läror och teorier. Den kristna erfarenheten är i djupet en beröring av Gud. Det är att bli berörd av de händer som en gång formade världarna, av de händer som naglades vid korset, av de händer som krossade dödsrikets portar och av de händer som en gång ska nedslå all ondska i en sista uppgörelse. *"så lade han sina händer på henne."*

Vilken bön att be! *Gud lägg dina händer på mitt liv!*

5. Jesus försvarar henne

Detta måste du se. När andra angrep henne stod Jesus upp för henne. Livet kan vara svårt.

Omständigheterna kan vara mot oss. Människor kan vara elaka. Men Gud är för oss. En boktitel lyder: Livet är inte rättvist, men Gud är god. Och så är det. När du börjar se detta rätar det dig lite till. Jesus är din försvarare. Om Gud är för dig vem kan vara mot dig. Jag brukar tänka så här: Gud är för mig. Jesus är med mig. Guds Ande är i mig.

6. Jesus bekräftar henne

"här är en Abrahams dotter" Jesus bekänner sig till kvinnan. Säkert hade många ifrågasatt henne. - *Vem är du egentligen? Är du verkligen en av oss?* Men Jesus bekräftar henne.

Bibeln talar om att äga Guds erkännande. Bibeln talar om visshet om att du kan få veta att du är ett Guds barn.

Jesus sa: *Var och en som känns vid mig inför människorna, honom skall jag kännas vid inför min fader*

i himlen. Matt 10:32. Det finns alltså ett sätt för dig att få höra Jesu bekräftelse över ditt liv: Bekänn dig till honom.

Du, att få höra Gud säga: Du är min, med värme i rösten, det är en erfarenhet som rätar på krökta ryggar. Det vet jag, för det har jag sett och dessutom erfarit i mitt eget liv. Sist av allt, ett sista penseldrag:

7. Jesus använder henne

Inte förrän då har du rätat på dig helt. Inte förrän du får känna att ditt liv betyder något, för Gud och människor. Jesus lät kvinnans liv bli ett vittnesbörd för andra. På samma sätt är du tagen på allvar. På samma sätt vill Gud göra något i ditt liv som andra kan se. Detta är att fullständigt få räta på sig, att inte bara vara en tiggare och ett nådejon utan också att få leva ett liv som betyder något, för Gud och människor.

En vacker bild

Sju enkla penseldrag. Men det blev en bild trots allt. En vacker bild. En bild av hur Gud rätar på en människa! Jag vet ingen vackrare bild än den.

Avslutning och inbjudan

”Kvinna, du är fri från din sjukdom.” Har du funderat på vad som händer i oss när vi möter sådana ord. Igår kväll mötte jag en man. Jag minns så väl när han blev sjuk. Det var några år sedan. - *Du är sjuk*, hade doktorn sagt. Jag minns hur svag han blev och hur ledsna vi var. Jag minns hur vi bad, men inget tycktes ske. För en tid sedan hände det något dramatiskt med hans värden. För ett halvår sedan begärde han ny provtagning. Så fick han svar:– *Du är fri från din sjukdom. Du är inte längre sjuk. - Men det är svårt sa han. Svårt att förstå.* Jag har ju under så många år lärt mig att jag är sjuk. Nu är jag frisk. Det är svårt att ta in.

Jag förstod vad han menade. Vissa ord formar oss. En del kröker oss; Sjukdomsbesked; Elaka ord; Omdömen.

När vi möter dessa nya ord tar det tid innan vi tagit in dem. Det tar tid innan vi kan tänka annorlunda. Och så är det med vår självbild. Är den krökt tar det ofta tid att räta ut den. Du måste möta Jesu nya ord om ditt liv, om och om igen. Och du måste framförallt möta honom, om och om igen. Men det är ingen tvekan om att detta är vad han vill för dig. Bilden av hur han rätar på en krokryggig kvinna är en bild av vad han vill med sig och mig. Om nu inte allt kan bli gjort på en enda gång, eller i en kort gudstjänst kan du i alla fall möta hans annorlunda ord. Och detta är hans ord, Joh 8:36: *”Om nu Sonen befriar er blir ni verkligen fria.”*

Och du kan be honom lägga sina händer på dig genom förebedjares händer, och du kan lyssna till honom när han bekräftar att du är ett Guds barn.